

יהושע פרק י'

- א. "וכי השלימו יושבי גבעון עמם:" ובוזה הביאו מורך בלב כולם, מכיון שגבעון היו נחשבים כחזקים.
 גם שהתערבו עמם, וגם שכעת הם יחיו, אמנם חוטבי עצים, אבל מזון ומים לא יחסר להם. "ויהיו בקרבם:"
- ב. "כאחת ערי הממלכה:" כעיר ממלכה שיושב בה המלך והיא מוגנת היטב.
- ד. "ונכה את גבעון:" כי אחר שכל המלכים התקבצו והסכימו להלחם, והם הפרו את ההסכם, א"כ הם מזיקים לכולם.
- ו. "אל תרף ירך מעבדיך:" אל תחדל מעזור לנו.
- י. "ויהמם:" הביא מהומה ואי סדר במחנה חילם.
 "ויכם:" יהושע וחילו.
- יא. "אבנים גדולות:" אבני ברד.
 "עד עזקה:" מבית חורון עד בואם עזקה.
- יב. "שמע בגבעון דום:" כאשר החל לרדוף בגבעון בקש מהשמע שתעמוד.
 "וירח בעמק אילון:" וכאשר הגיע לעמק אילון בקש מהירח שלא יזרח כעת.
- יג. "וידם:" המתין.
 "עד יקום גוי מאויביו:" עד שנקמו בני מאויביהם.
 "היא כתובה:" השירה כתובה.
 "ספר הישר:" ספר קדמון שאיננו אתנו עוד.
 "ולא אץ:" ולא מיהר.
- יד. "לשמע ד' בקול איש:" לא היה כיום הזה שהקב"ה שומע בקול בני"א.
 "כי ד' נלחם להם:" וד' שמע בקול בני"א מכיון שד' נלחם לישראל.
- טו. "וישב היום:" ויהושע לא מצא את המלכים, חשב שהם חזרו לעריהם ויארגנו מחדש את החיל - ולכן חזר יהושע לגלגל כדי להתארגן פעם נוספת למלחמה.
- טז. "וינסו:" אבל בהשגחת הקב"ה הם לא נסו לעריהם, אלא למערה.
 יח. "גלו:" גלגלו.
 "לשמרם:" למלכים.
- יט. "וזנבתם אותם:" תכריתו זנבם.
- כ. "עד תמם:" עד אשר תמו כלם.
 "והשרידים:" והפלטים.

- כא. "לא חרץ": לא שונן.
- כד. "שימו את רגליכם": לאות הכנעה והשפלה.
- כה. "אותם": איתם.
- לב. "וילכדה ביום השני": לחנותו על העיר.
- לז. "ואת מלכה": החדש, שאת הראשון המית יהושע.
- מא. "גשן": לא זו שבמצרים, אלא זו שבמדבר יהודה.
- מב. "פעם אחת": בלי הפסק - לא היה צורך לצור על עיר אחת זמן רב.